

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 26. De obligatione Christum imitandi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](#)

Augustus.

quot causæ nobis meruendi, & erubescendi!

Erubesce, dum vides, te tam longè abesse à
Christianī perfectione; Statue diligentiam ad-
bibere muneri tuo implendo; cùm nomen ipsum,
quod geris, ad sectandam sanctitatem te obliget.

Estote ergo perfecti; sicut Pater vult
Cælestis perfectus est. Matth. 5.48.

Hieron. Epist. 1.

諸侯王侯：侯：侯：侯：侯：侯：侯

DIES XXVI.

De Obligatione Christum imitandi.

L.

DEUS, cùm hominem ad imaginem suam creavit, intimæ ejus substantiæ obli-
gationem, & propensionem quandam na-
turalem indidit ad se imitandum, & actio-
nibus vitæ suæ illam cum Deo similitudi-
nem, quæ in creatione solùm inchoata
fuerat, perficiendam: Et verò perfectio,
& felicitas creaturæ in similitudine cum
suo Creatore consistunt: nihilominus, in-
quit S. Bernardus, tota hominis infelicitas,
& peccatum inde sumpsere originem, quod
Deum quidem imitari, sed non eo, quo
opor-

oportet, modo voluerit. Angelus, cùm Augustus.
imitari velle ejus Bonitatem deberet, Ma-
jestatem ipsius imitari tentavit, unde De-
us ejus superbiam castigaturus eum in In-
ferorum abyssum præcipitavit. Homo ad-
spirare voluit ad universalem boni, & ma-
li scientiam, quæ non nisi solius Dei est:
ut proin Deus eum puniret, eum ad igno-
rantiam, & errorem condemnavit. Quid
Verbum æternum fecit, inquit prædictus
S. Pater? humanam carnem assumpsit, hu-
militatem, & paupertatem amplectens
eum in statum se demisit, in quo homo De-
um non modò sine peccato, & periculo
imitari; sed etiam (in quo tota ipsius per-
fæctio, & felicitas consistunt) ei similis fie-
ri posset. Atque id fecit in Incarnatione.

II. Deus homo factus est, inquit S.
Chrysostomus, ut homo fieret quodam-
modò Deus per similitudinem: factus est
nobis similis ad obligandos nos, ut sibi simi-
les redderemur, humanam carnem sibi in-
duit non è duntaxat, ut Servator, sed in-
super exemplar nostrum esset: vel
potius Servator esse nequivit, quin
exemplar nostrum foret: nam, ut
Servator noster esset, non tantum à poten-
tia diaboli, pænisque sempiternis, sed e-

N tiam

Augustus.

tiam è servitute peccati, & tyrannide cupiditatum nostrarum, avaritiæ, voluptatis corporeæ, iræ, superbiæ eripere nos debuit. Ex hisce verò eripere nos haud potuit, nisi alliceret nos ad exercendas virtutes hisce cupiditatibus contrarias, nempe paupertatem, mortificationem, mansuetudinem, & humilitatem; nec inspirare virtutum istarum amorem nobis potuit, sensu, & omnibus naturæ nostræ propensionibus adeò repugnantium, si earum nobis non præbuisset exempla: neque fuit praeter ipsum, qui dicere potuerit: *Discite à me quia mitis sum, & humilis corde.* Harum namque virtutum necessitas, praxis, aut certè perfectio penitus ignorabatur, priusquam Christus in mundum veniret; priusquam earum nobis præberet exemplum. Atque exemplum ipsius solum earum pretium, facilitatem, & praxin cognoscere nos docet: & proin omni nos excusatione, nisi eum imitemur, indignos reddit.

Io. 10. v. 7.

III. Idcirco Christus nobis ait, se esse portam, per quam necessariò eundum, ut ad vitam perveniamus; se esse viam, quæ incedendum; se esse lumen, quod viam ostendat; se esse ducem, qui eō ducat; errare illum non posse, qui ipsum sequatur. **E contrario fieri non posse, ut quis non er-**

Io. 14. v. 6.**Ioan. 8.****v. 12.****Ier.**

ret, si ipsum sequi detrectet : quicunque *Augustus.*
profiteatur, se ipsum sequi, statuere ne-
cessariò debere, ipsum imitari. De qua-
vis vitæ suæ actione nobis dicit, quod in
pedum lotione dixit: *Exemplum dedi vobis,*
ut quemadmodum ego feci vobis, ita & vos fa-
ciatis. Et sanè Christus nullam exercuit
actionem, quæ in sua, suique Patris inten-
tione, non fuerit nobis exemplo. Ea
propter persuadere nobis debemus, Patrem
æternum cujvis Christianorum dicere,
quod Moysi olim dixit. *Inspice, & fac se-*
cundum exemplar: *aspice filium meum, &*
conare ipsum imitari. Servator tuus non
erit, nisi exemplar tuum sit, nec ipsum
sequeris in gloria, nisi sequareis in ejus vita.
Cùm mihi Domine hoc præceptum injun-
xeris, da mihi vires id exequendi: quan-
doquidem etiam Filius tuus dixit: nem-
inem ad se venturum, nisi tu illum traxe-
tis.

Cùm Christus Servator tuus esse non possit
nisi Exemplar tuum sit; idcirco è zelo, quem
habere salutis tuæ debes, statuendum tibi, o-
*mibus viribus contendere, ut Christo te simi-
lem reddas.*

Exemplum enim dedi vobis, ut que-
madmodum ego feci, ita, & vos faciatis.
Ioan. 13. 15.

N 2

Quid

Augustus.

Quid est intrare per januam? intrare per Christum. Quid est intrare per Christum? imitari vias Christi. Aug. in Psal. 90.

DIES XXVII.

De Collectione Animi.

I.

Lxx. 17. 21. Regnum Dei intra vos est, inquit Servator: necessarium non est id in locis longe remoris quærere. Et hoc Regnum, addit. *Rom. 14. 17.* S. Paulus, est pax, & gaudium in Spiritu Sancto. Atque in hujus Regni possessionem nos perducit animi collectio: quia nos in nos ipsis descendere docet. Id, quod Regnum Dei efficit in caelo, est Dei præsentia, & felicitas, qua sancti ob ejus possessionem gaudent. Id, quod Regnum Dei efficit in terra, est Dei præsentia in nobis, & felicitas, qua gaudemus de eo contemplando, & quodammodo hic eum possiden- do. Animi collectio duo comprehendit, attentionem videlicet continuam, aut frequentem ad Deum, & attentionem aliquam, vel frequentem ad nosmetiplos.

1. quidem attentionem ad Deum, ut eum semper nobis ob oculos ponamus, ejusque gloriam omnium actionum nostrarum finem

LXXX

c. 14